

בין כסה לעשור

בזמן אחד במקומות שונים
משאית מרסקת כבישים
הרצים אחריה במאסף מנסים להציל את מה שעדין לא נדרס,
אכן במעופה פוגעת שוב ושוב בלב הדרוס של הכביש,
שני אנשים במדים לא תואמים תועים אל תוך שדות זועמים
ומאבדים את הדרך חזרה,
ומלאכים יחפזו וחיל ורעדה יאחזו פצע
שותת דם של ילד בארץ מקרעת זולג מעצים שרופים,
אבנים שקופות מידות בדמיות עטופות תכריכים
מי במים ומי באש
מקום השלחן פנה מקום לחלל ריק
מי ינום ומי ישכב מי ינוח ומי ינוע
אדם מתהפך בלילה מפנימו אל חוצו,
אשה נמלטת ממשאית נוסעת
מידה תפלות מערצרות מתעניות
לא שלא,
ולמעלה נכתבים גורלות.
מי בחרב ומי בחיה
מי ברעש ומי במגפה
והחיים נעצרים באחת כמו אבק מתפורר של חרס,
חרסי-חרסים, עם שלם משחזר היסטוריה
של חרבן ושל מלחמה ושל זעם
ומי ישקט ומי יטרף

לְאִשָּׁה אַחַת חִסְרָה אֶהְבֶּה
לְעַם שְׁלֹם חִסְרָה
לְשָׁנַי עַמִּים חִסְרָה
לְאִשָּׁה אַחַת.

הַשְּׂמִים מֵרָאה עֲצוּמָה וְקוֹל דְּמָמָה דְקָה יִשְׁמַע. קוֹרְאִים לָזֶה הַמַּצָּב
כְּמֵה יַעֲבֹרוּן
וְכַמֵּה יִבְרָאוּן
מִי יַחֲיֶה וּמִי יָמוּת
אֲנָשִׁים צוֹעֲקִים זֶה עַל זֶה כְּאֵלוֹ הַמָּוֶת הוּא קִיר בֵּינֵיהֶם,
מִי בְקִצּוֹ
וּמִי לֹא בְקִצּוֹ
מִי בְרָעַב וּמִי בְצָמָא
וְהִצְמָא הוֹרֵג אֶת כָּלֵנוּ מִמֵּילָא,
וְהִרְעַשׁ הוֹרֵג אֶת כָּלֵנוּ מִמֵּילָא,
וְהִחָרַב מִמֵּילָא,
מִי בַמַּגָּפָה וּמִי בַחֲנִיקָה
מִי יִשְׁלֹוּ וּמִי יִתִּיֶסֶר
וּמִי לֹא מִתִּיֶסֶר?
מְשׁוּל כַּחֲרָס הַנִּשְׁבֵּר, כְּצֵל עוֹבֵר וּכְעֲנַן כְּלֵה, וּכְרוּיַח נוֹשֶׁבֶת
וּכְחֵלוֹם יְעוּף.

מתוך אי אהבה, סדרת ריתמוס, הוצאת הקיבוץ המאוחד, 2005

